

GLAS SVOBODE.

Slovenci-bratje združimo se! V slogi je moč!

Stev. 29.

Chicago, Ill. 14. augusta 1903.

Leto II

Unsi delavci iztirani.

Mestni moči in trgovci postali zadržati i
izgnali unijški delavce iz
njihovih stanovanj.

Vsi delavci na zapadu se vzdržili. Razburjenost velika. Kapitalisti odrekli zaščito postave. Govorniki nastopajo in socialistem se širi.

Vse obrača oči na zapad. Iz mesta, neznanega oblačka, nevrednega, da bi si človek belil glavo, je nastal grozen ciklon, prava pravca revolucija za odpravo nezgodnih današnjih razmer.

Vsa nesreča, iz katere so se kovači in se kujejo že nezaslišani škančali, izvira iz vsakdanjega strajka, koji se je zadnje dni pojaval tudi v Idaho Springs, Colo. Ni pa še dobro izbruhnil, že se je na prvi glas kapitalistične trompete vrglo v ječo večeje skrivilo unijški uradnikov. Trgovska zveza pod komando kapitalističnih lopov si je takoj podvrgla vse sodnije in sodnike, sploh vse vladne funkcije in pod zaščitom te deluje na to, da se za vedno izčrnejo vsi unijški delavci iz mesta in nadomestijo z skabi. Ta ročna dolobba kapitalizma je vznemirila vsakega poštenege človeka in v prvi vrsti delavca na zapadu.

Unijški delavci pripravljeni na boj.

Na svojem glavnem zborovanju je sklenila "Western Federation of Miners" bojevati se proti kapitalistom makari do skrajnosti in ne odstopiti niti za las od svojih prvotnih zahtev.

Meščanska "Citizen Alliance", katera je provročila razburjenost med delavci je silno močna, šteje 14,000 udov-mogotrov, a to še ni vse, ima tudi vse postave v svojih rokah. Rudarska unija ima petkratliko u-lov in \$750,000 gotovine.

Denverska trgovska zveza je hotela istotako pokazati svoje kulturno lice s tem, da je sklenila po vzgledu svojih zaveznikov v Idaho Springs izgnati vse unijške delavce iz mesta, a to je provročilo odpor, kakorskega še ni doivedela država Colorado. Delavci cele države so se vzlignili in pod vodstvom tiskarske unije oboroženi čakali na svoje trinoge.

Tipografska unija je sklenila rezolucijo, v kateri ostro napada brezobzirno postopanje trgovsko-kapitalistične lopovske zvezze in trdi, da je razburjenost delavskega prebivalstva prikipele do vrhuncu in treba leše male iskrice in splošna vstaja bo tu. Ljudstvo ne more trpeti več, da bi govorile postave samo za gospodske postopeče. Unija preklinja tako pravo pravca anarhistično postopanje in skelepa, če se bodo se dlej kršile ljudske pravice, da naj si potem pripisajo magnati sebi, ako se jim kaj neprisjetnega pripeti.

Grožnja je pomagala. Zadnji teden je zborovala denverska "Citizen Alliance" pri zaprtih vratih in sklenila odstopiti od nameravenega iztiranja, kater se je zgordilo to v Idaho Springs. Celo vnanji kapitalisti so bili že v hudi skrbeh in brzovali so švigli semterje med Chicago, Bostonom in New Yorkom.

Razmere v Idaho Springs.

Med tem časom so postale razmere v Idaho Springs strasne. Šerif Sandberg iz Clear Creeka je pod častno besedo izjavil, da on ne prevzame nobene odgovornosti, se manj pa, da bi branil izgnane rudarje v slučaju povratka v mesto. (Proti temu se je že vložila pritožba.) Vse postave, so vzete iz rok postavnih uradnikov. Vodstvo vsega je prevzela mestna kapitalistična sodrža, katera se shaja na skrivnemu posvetovanju, kaj naj se zgoditi z ljudmi, ki simpatizirajo z rudarji. Vse sodnije so za nedolochen čas zaprte in okraj (county) je tako razdeljen v dva tabora, katerih eden se poteguje za rudarje in druga polovica, ki stopa korak za korakom za kapitalistični pozoruh, kateri ne privolje v obstanek "Western Federation of Miners", ker to ni več samo delavska organizacija.

kot taka, marveč je tudi socialno politična, ki se borii za polno platičilo svojim delavcem, za storjeno delo. Bistri um kapitalistov je že davno sprevidel, čim bi se posrečilo to delavcem, bi bili oni z njihovimi mašnimi pritoki pri kraju, zato takoj nečloveško postopanje.

Vse časopise, celo ono kapitalističnih roparjev se je kolikor toliko opravičevalo in skušalo braniti svoje anarchistične podpornike in zatiralce ubozili delavcev le pueblski, takozvani katoliški "Smir" je nastopil drugo pot in krčal, da se z delavci-socialisti prav dela. S klevetljasko smo vskliknemo tudi mi: bravo dragi kolega Bumburgar in oguljeno grešno revše Ciriljankus, toda iz povsem družega stališča, capite bene! — "ought to open the eyes of the workers to the truths of Socialism if anything will."

Takim lumperijam ne bo prej konec, dokler se vsi delavci ne združimo in z združeno močjo ne pokažemo zobe našim nečloveškim zatiralcem. Delavec bodi z delavcem in glasuj za svojega kandidata.

ODPETO PISMO UREDNIKOM "RAZPORA" (Mira)

Pueblo, Colo.

Da, malenkostno se mi dozdeva, zagovarjati se Vašim drznim, lažnjivim in narod zapeljivim napadu Vašega lista Mira, recte "Razpora". Da, slike me kot razbojnika na naslovom "neki John Pekc"; pač me ne poznate in Vaših podatkih, a meni se zdi, da sem Vami bil vedno dober priatelj, kadar je bilo potrebno. (?) za gosp. oceta "Cirula" pobirati denar, kadar je prišel na počitnice v Denver zapeljevan narod. Sam sveti oče "Cirul" so rekli: "da, Pekc je zarejš fajn čovek, nar bul fajn, kar jih je v Denferu", kadar sem "nakolektal" groše in v to svrhu odložil svoje delo za dan ali dva dni, a sedaj me ne poznajo in v njihovem držarem napadu več, nazivajo me leše "Neke Pekc". Dobro!

Da, oče, ko sem bil zadnjč pri Vas — to je bilo v jutro — ste imeli lepo brado, enako sv. Gregorju, a ko sem Vas zopet obiskal po obedu, bili ste se že oskubili, kakor spomladni ptič, kadar perje zgublja in — skoraj bi Vas ne spoznal, tako ste se spremeniš. Govoto ste se ogulili v svrhu, da bi Vas ne spoznal vsak pobalin na cesti radi Vaših činov, duhovnih dobroh (?) del. Da li se oče še spominjate na berača, kjer je stopil v "farovž" ravno, ko sem bil jaz pri Vas? Prosil Vas je kruha, da si utesni glad, a pokazali ste mu vrata in pot proti "štilborku" (jeklarni) rekoč: tam se kruh lahko služi. A jaz "neki Pekc" Vas zagotovim, da od moje hiše še ni odšel praznih rok ne berač tujec, še manj pa kak rojak; da, "ako bi duhovne očete prosili, bi lačni po svetu hodili".

Da, svetu ste kazali svojo nemnost s zagotovilom, da sem prišel v Pueblo zapeljevati narod. Ali ga pa v istini zapeljujem jaz, ali obratno Vi, hočemo šele preiskati in prav odgovor mora biti! Da skušate svet (narod) obdržati v svojih zanjkah, da bo žetev za Vaše "malhe" tim gotovješ, — to je neovrgljiva resnica. Ne premislite pa, kakor težko dela narod za groše, s katerimi Vi tako lahkomiseln živite; ne pomislite, koliko pobije našega naroda po livarnah in jeklarnah, ne, to ne — marveč hodiš dan za dnevnim in odirate narod! Zakaj se potegujete za revni (?) "trust", ki premore samo (!) par tisoč milijonov in zakaj sliče narod, da se pribuja zastoni in naj ne poskuši strajkati za osemurno delo? Zakaj drugega, kjer le za to, da bi ne imel narod preveč prostega časa za prenesovanje današnjega sistema in da bi se tako ne zavedel svoje sužnosti napram samopoštnim lopovom. Narod naj dela svojih 12 ur na dan, potem naj popije par kozarec piva in — "marš" v trdo postajo, da zraste druge dan pod istimi pogoji. To so Vaši peklenski nauki! Bog se nas usmili tačib duhovnikov farizejev.

Da, oče, v Denverju sem včas let in se pošteno prezivjal in temuorno delal za blagor našega naroda, a Vi ga skratiči coditi po pot-

v tem, Ne, tako ne boste delali več v bodoče! Narod se mora osamosvojiti in sam delati za svoj blagor, kajti Vi ga skušate zatreći!

Ko sem bil v Pueblo, oče, ubilo je našega brata-rojaka v jeklarni, a Vi ga niste hoteli pokopati, ker niste bili sigurni za groš, za Vaš "sih". Ko so pa Vam zagrozili farmani in zahtevali Vašo prisotnost "brez skofa", ter Vam zagotovili "groš", ste se nakrat spreobrnili, kakor Magdalena.

Pisali ste v Vašem "Šmiru" tudi, da so me iz "salooona" vrgli. Vi ste drzen lažnik, lažnjivec brez para! Kako črno srce imate! No, bo že! Ali se pa spominjate onega dobraga vina pri rojaku Max Maliču v Denverju pred šterimi leti! — No, ono vino je bilo vrok, da ste "ponesnažili" celo dvorišče imenovanega rojaka in g. Malich Vas je že misil tožiti na povrnitev škode, kjer so napravili psi pri razkapanju Vaše "nesnage" — in tak subjekt naj bi me napadal in blati pred poštenim narodom. Sramota takim pastirjem "trustov"! Skušajte narod voditi na polje civilizacije in ne v Vaše zanke . . .

John Pekc
253 No. Logan Ave.
Denver, Colo.

Da, malenkostno se mi dozdeva, zagovarjati se Vašim drznim, lažnjivim in narod zapeljivim napadu Vašega lista Mira, recte "Razpora". Da, slike me kot razbojnika na naslovom "neki John Pekc"; pač me ne poznate in Vaših podatkih, a meni se zdi, da sem Vami bil vedno dober priatelj, kadar je bilo potrebno. (?) za gosp. oceta "Cirula" pobirati denar, kadar je prišel na počitnice v Denver zapeljevan narod. Sam sveti oče "Cirul" so rekli: "da, Pekc je zarejš fajn čovek, nar bul fajn, kar jih je v Denferu", kadar sem "nakolektal" groše in v to svrhu odložil svoje delo za dan ali dva dni, a sedaj me ne poznajo in v njihovem držarem napadu več, nazivajo me leše "Neke Pekc". Dobro!

(Opomb, ured.: Kelaj nam bodo, vsaj razsodnedejni rojaki, verovali, da ima far pod pobožno nagubančenim obrazom hudobno, črno srce, ki gleda le na to, kako bi si hitreje prispovijal zadnje cente dušnega rewe, kateri je potem primoran capljati za farjem ("precastitum gspudom"), kakor capija psicel za svojim gospodarjem. Uboga gmajna vzdrami se in poženi od sebe katarske in kapitalistične lopove. Slučaj, kakor je zgornji ne stoji osamljen tu, navedemo jih lahko stotero. Far ne pozna hvaležnosti, svinska morala sv. Ligourijska mu je vse; danes stori mu eno ljubav, jutri teže pomesti od sebe, kakor prah iz svojih čevljev. O osebi "Curila" ne pristavljam nobene opazke, naša sodba o njem je itak že svetna znana dovolj.)

Hajd na prepotrebni počitek!

Iz "Am. Sl." zajemamo novico, da se je jolietski župnik Šusteršič s tremi enakega poklica (!) površi podal na porebne (?) počitek v Yellowstone National Park v državi Wyoming.

"Potrebne počitek" pišejo Amerikane! Marsikateri tisti, katerim se je godlo pri vsaki priliku: dajte, dajte, dajte in ki je — Bog mi odpusti njegov greh — dal, je potreben stoterokrat prej počitek, kakor 24 ur na dan prostega časa imajoči farji. Za čegave groše potujejo in se razveseljujejo popi! — za svoje, za svojih rok delo gotovne, marveč za groše, na katerih leži prokletstvo delavskih žuljev in pot večkrat strdene delavske krvi. In to prokletstvo bo nastopilo prej ali slej, kajti, da bi ljudstvo polnilo na večje počitek, niti faršto več ne verjame. "Prepotrebne" (?) počitek si vzamejo mazljenci, no, in njihove ovce se razveseljujejo (?) in uganjajo orgije (!) po raznih jeklarnah in livarnah, tik pekla (velikanskih kotlov z razboljeno rudo), v kogar smukne zdaj eden zdaj drugi teh srečnih (!), ki se je naveličal (?) razveseljevanja pa Wellowstone (?) parkih itd. — Tako je pač danes a ne bo večno, kakor tudi Šusteršič ne bo večen. Pa se "č.", na se enkrat "č. g." se kličejo fabrikanti! "slepilstva". Kdaj je neki nadel tako čast! Kristus naš Odrešenik gotovo ne, sa take časti še poznam ni! Torej "č. in "č.", oni, mi pa vsi z njihovimi strani samo "g." časih pa še to ne, temveč le N. N. itd. Kristus je učil, da smo vsi ljudje enaki, torej bodimo vši "č. gg." častiti gospode ali pa vsi samo N. N. in mi vi

drugi — ki po današnjem sistemu ne spadamo v kategorijo tistih višjih (?) krogov — "č. gg." in zakaj to? Za to, ker smo mi delavci oni, ki nasičajo in oblačijo farje in kapitaliste; koji jim pripravljamo razkošno življenje, jim dajemo denar, da lahko uganjajo vsakovrstne lumperije — pardon, orgije! Proklej humbug, kdaj te bo konec!

"Kristus, pridi se enkrat na svet in vsemu bo konec!"

drugi — ki po današnjem sistemu ne spadamo v kategorijo tistih višjih (?) krogov — "č. gg." in zakaj to? Za to, ker smo mi delavci oni, ki nasičajo in oblačijo farje in kapitaliste; koji jim pripravljamo razkošno življenje, jim dajemo denar, da lahko uganjajo vsakovrstne lumperije — pardon, orgije! Proklej humbug, kdaj te bo konec!

"Kristus, pridi se enkrat na svet in vsemu bo konec!"

drugi — ki po današnjem sistemu ne spadamo v kategorijo tistih višjih (?) krogov — "č. gg." in zakaj to? Za to, ker smo mi delavci oni, ki nasičajo in oblačijo farje in kapitaliste; koji jim pripravljamo razkošno življenje, jim dajemo denar, da lahko uganjajo vsakovrstne lumperije — pardon, orgije! Proklej humbug, kdaj te bo konec!

"Kristus, pridi se enkrat na svet in vsemu bo konec!"

drugi — ki po današnjem sistemu ne spadamo v kategorijo tistih višjih (?) krogov — "č. gg." in zakaj to? Za to, ker smo mi delavci oni, ki nasičajo in oblačijo farje in kapitaliste; koji jim pripravljamo razkošno življenje, jim dajemo denar, da lahko uganjajo vsakovrstne lumperije — pardon, orgije! Proklej humbug, kdaj te bo konec!

"Kristus, pridi se enkrat na svet in vsemu bo konec!"

drugi — ki po današnjem sistemu ne spadamo v kategorijo tistih višjih (?) krogov — "č. gg." in zakaj to? Za to, ker smo mi delavci oni, ki nasičajo in oblačijo farje in kapitaliste; koji jim pripravljamo razkošno življenje, jim dajemo denar, da lahko uganjajo vsakovrstne lumperije — pardon, orgije! Proklej humbug, kdaj te bo konec!

"Kristus, pridi se enkrat na svet in vsemu bo konec!"

drugi — ki po današnjem sistemu ne spadamo v kategorijo tistih višjih (?) krogov — "č. gg." in zakaj to? Za to, ker smo mi delavci oni, ki nasičajo in oblačijo farje in kapitaliste; koji jim pripravljamo razkošno življenje, jim dajemo denar, da lahko uganjajo vsakovrstne lumperije — pardon, orgije! Proklej humbug, kdaj te bo konec!

"Kristus, pridi se enkrat na svet in vsemu bo konec!"

drugi — ki po današnjem sistemu ne spadamo v kategorijo tistih višjih (?) krogov — "č. gg." in zakaj to? Za to, ker smo mi delavci oni, ki nasičajo in oblačijo farje in kapitaliste; koji jim pripravljamo razkošno življenje, jim dajemo denar, da lahko uganjajo vsakovrstne lumperije — pardon, orgije! Proklej humbug, kdaj te bo konec!

"Kristus, pridi se enkrat na svet in vsemu bo konec!"

drugi — ki po današnjem sistemu ne spadamo v kategorijo tistih višjih (?) krogov — "č. gg." in zakaj to? Za to, ker smo mi delavci oni, ki nasičajo in oblačijo farje in kapitaliste; koji jim pripravljamo razkošno življenje, jim dajemo denar, da lahko uganjajo vsakovrstne lumperije — pardon, orgije! Proklej humbug, kdaj te bo konec!

"Kristus, pridi se enkrat na svet in vsemu bo konec!"

drugi — ki po današnjem sistemu ne spadamo v kategorijo tistih višjih (?) krogov — "č. gg." in zakaj to? Za to, ker smo mi delavci oni, ki nasičajo in oblačijo farje in kapitaliste; koji jim pripravljamo razkošno življenje, jim dajemo denar, da lahko uganjajo vsakovrstne lumperije — pardon, orgije! Proklej humbug, kdaj te bo konec!

"Kristus, pridi se enkrat na svet in vsemu bo konec!"

drugi — ki po današnjem sistemu ne spadamo v kategorijo tistih višjih (?) krogov — "č. gg." in zakaj to? Za to, ker smo mi delavci oni, ki nasičajo in oblačijo farje in kapitaliste; koji jim pripravljamo razkošno življenje, jim dajemo denar, da lahko uganjajo vsakovrstne lumperije — pardon, orgije! Proklej humbug, kdaj te bo konec!

"Kristus, pridi se enkrat na svet in vsemu bo konec!"

drugi — ki po današnjem sistemu ne spadamo v kategorijo tistih višjih (?) krogov — "č. gg." in zakaj to? Za to, ker smo mi delavci oni, ki nasičajo in oblačijo farje in kapitaliste; koji jim pripravljamo

"Glas Svobode".

Prvi svobodomiseln list za slovenski narod v Ameriki.

Izdajatelja, in urednika:

MARTIN V. KONDA

FRANK M. MEDICA

"Glas Svobode" izide vsaki petek in velja za Ameriko:

za celo leto - - - \$1.50

za pol leta - - - 75c

ZA EVROPO;

za celo leto - - - kron 10

za pol leta - - - kron 5

Posemni list po 5 centov.

"Glas Svobode"

[THE VOICE OF LIBERTY]

is the only union labor paper in America; published and Edited every Friday in Slovenian language by M. V. KONDA, & F. M. MEDICA

"Entered July 2, 1903, at Chicago, Ill., as second-class matter, under Act of Congress of March 3, 1879"

Subscription \$1.50 per year.

Advertisements on agreement.

Naslov za dopise in posiljatve je sledi:

"GLAS SVOBODE"

563 Throop St., Pilsen Sta.
Chicago, Ill.

DOPISI.

Elyria, Colo., 3. avgusta 1903.

Sl. uredništvo! Blagovolite mi vstopiti nekoliko prostora v delavskim, četudi brezverskim listu, kar ga imenujem nekateri njevredni farji. No, po mojem mnenju so tiste farške unije še bolj brezverske, kakor "Gl. Sv.", kateri je le za to brezverski, ker ne trobi v farški rog in ne deluje za farško bisago.

Kar se tiče dela, nimam — žal — prav nič veselega naročilo. Delo v raznih rudotoplincih še vedno počiva; prav žalosten je pogled na visoke dimnike, iz katerih se že dlje časa nič več ne kadi, a vzliz temu ne smemo se obupati, vse bo še obrnilo na boljše in tudi reščina še ni tako grozovita, za kakoršno jo nekateri opisujejo. Vsak je prihranil par centov, s katerimi se lahko preživlja in kratko počitek po dolgem trudopolnem delu tudi ni za zmetati; če bi pa kdo na vsak način rad delal, saj gre lahko v kak drug kraj, kjer je dovolj dela.

Kakor besen psicek se zaletava pueblski Mir, bolje rečeno "šmir" zdaj v to, zdaj v one stran, posebno mu je naš priljubljeni list "Gl. Sv." na poti. Podivljana farška volpa pač ni vredna nositi duhovniško obleko; prav umestno bi bilo, da bi se to sodrgo malce bolj okrcalo po umazanih prstih in jo vsaj deloma razkrinkalo pred svetom. Preteklost nekaterih teh farških humbugarjev je taka, da bi se nad njim zgražal ves pošteni svet. Mogoče pride domino do tega pretresovanja in jim povemo, kar jih gre, ne oziraje se na to, ali bo to njihovim ovčicam-maslarjem in bedakom prav ali ne. — Mir ali šmir naj bi se pa tudi že enkrat prekrstil v — prepri. Pripravnjega imena pač ne moremo najti za tako godlo, ki stika okrog, kakor mačka za mišjo. V tej "Šmirkibli" se oglašajo leše tisti farški petolici, ki ne znajo ločiti črno od belega, klj že več ne vejo, na kakšni način naj bi se bolj prikučili takozvanim Kristusovim namensnikom. V resnici pa niso ne eden ne drugi dlje, od pravcatih podivljanih kozlov. Bratski socializem dela tem črnim krokarjem najhujšo preglavico. Vsak bo pobugnil klor simpatizira z socialisti in unijami, tako godejo neprestano. Jaz pa smelo trdim, da nima socializem popolnoma nič protivverskega značaja v sebi: socialistič je za vse enako pravičen, pusti vsakemu svoje, tako tudi glede vere; desetkrat zlobnejši in brezverski pa je oni — bodisi makari sam denverski škof — ki nastope proti struji, katera hoče vse sloje ljudstva izobraziti in osamosvojiti, da pride domino do enakopravnosti vših ljudij na zemlji. Jaz sicer, za svojo osobu, še nisem v socialnem društvu, vzlic temu pa dobro ven, da bi se me v slučaju ne vprašalo, h koi stranki pripadam ali katera vere sem — tam so vsi bratje in to je prav, ker judejmo smo vsi. Kaj menite, da smo es vši američki Slovenci toli zarunani, da vam bomo verjeli na besedo, da bo le tisti izveličan, ki bo ud vše farško-krajske jednotne?

Ali, da bi vi ne povzdigovali socializma do neba, ko bi vam ta pomagali polniti vaše nikdar polne lisage? No, no, saj se poznamo gospoda okoli boga lakomnosti!

Unija plača svojim bolnim ulom po \$1 na dan ali \$7 na teden; kaj pa farška jednota, ali ni v tem oziru nadkrijlena? Kjer je far gospodar zgubi ljudstvo kmalu svoje pravo, to nam spričuje uzorno (?) uradovanje K. S. K. J. dovolj. Za ljudske osrečevalec in organizatorje za boljšanje gmotnega stanja pač niste na mestu, ker gledate večno le za svoj lasten dobitek in kjer pa denarja ni od tam far prvi zbeži. Pravim, organizatorje! Ali ne smemo jo 45letni rojaki stopiti v nikako organizacijo? Vstop v J. S. K. J. jim ni dovoljen v kranjsko farško-joljetko jednotu tudi ne, kam naj se torej zateče, če ne v socialne klupe, kar je sploh edino prav. Seveda, vam je za dolar, a bodite uverjeni, da se vam bodo tudi sedanjem dohodki že znatio izvajati, ker naravno, če smo že enkrat na svetu, moremo živeti vsi in ne samo leni farji in gospodski postopači. Kakor delam jaz, tako naj dela tudi moj sosed, ako hočemo zadovoljiti Kristusovim naukom in ugoditi naravnemu zakonu. Grdo lopovstvo pa je farbati ljudstvo da bo le tisti zapisan v nebeske knjige, ki bo kaj njemu (farju) daroval. Rojaki in sotrpni, kdaj se boste vendar enkrat streznili in pokazali zobe onim, ki Vas izkorisčajo in tirajo v pogubo, med tem ko stopajo drugi narodi korak za korakom na poti do splošne izobrazbe in enakopravnosti! Če hočete živeti ne pustite se v posvetnih rečeh voditi od farških druhov.

Pomilovanja vredno človeče-dopisni "Šmira" v 32. številki, v kateri razpravlja o neponauhnih mu denverskih razmerah! Barbarično pa je lučati človeku v obraz, da ima manj denarja, manj premoženja kot drugo, njemu enako, človeško bitje. Mi vsi vemo, da se ne moremo merititi v tem oziru s farji, toda rečemo kaj lahko, da smo bili okradeni za naše deležne in da so provzročitelji današnjega neznosnega sistema toisto črnosuknježi v zvezi s kapitalisti. Sicer pa vkljub temu še nismo toliko daleč, da bi ne mogli živeti od danes do jutri. Kdor ni popaval ali nesel zadnje cente v farški bisago, onemu še ni treba umirati gladu. Šmirovo, sploh farško govedino se spožna najbolj po tem, kadar začne trobiti o Judeževih groših, o ropanju duš poštenih farških kozlov itd. No, le počasi dopisunče! Rop je privilegij onih, za katere se tako nesmelno potegujejo: sicer pa "roka roko umiva" ali "lumpa branji", mogoče si tedaj takoj sklep. Socializem nima in ne more imeti v sebi farški humbug, sicer bi se ga ne bali kralji in cesarji, sploh vsi oni, ki si fastujejo nadnaravne pravice. In dušo naj bi pogubili! Reče, kdo se neki z meni za twojo dušo. Mi ne vpravamo po tvoji duši, marveč po tvojem poštenju in dokler je človek pošten in zeli vsakemu svoje — enako, ni se mu treba batiti, da bi se mu duša pogubila. In kdo skrbti danes največ za pravico, enakostno življenje, ako ne socializem? Boljši pošten "scab", nego sanjarški socialist, praviš. V tem se znaše korenito zmotiti. Mogoče, da je bil socializem svoječasno le "sanjarški", a danes to ni več, marveč je faktor s katerim računa in more računati celi svet. Socializem stopa neustrašeno naprej, vedno nova polja se mu odprlo in ne več dolgo let in bila bo uira dyanast in — sanjarški socializem bo prodrl in z njim sanjaril bodes prej ali slej tudi ti. Sicer pa, če bi hoteli pravo sanjarstvo zasedovati, našli bi ga na gnojne koše v božjih hramih, kjer sanjarjo in sleparijo nekaterje pro-palice tako, da marsikateri izmed njenih (?) poslušalev odnes pravne žepu domu. Pa to še ni vse! Ako bi šli še malo dlje, doznali bi, da so ravno ti-črni krokarji oni Judeževi sanjači, ki bi Kristusa z njegovimi socialnimi nauki vred prodati, če bi bilo treba, makari za 5 centov ali pa tudi za — "bađova", samo, da bi se ga tim hitrejše iznebili. Da je ta sodba popolnoma opravičena, ve vsak razumen človek, koji je bil vsaj enkrat v cerkvi poslušat hinsko zaviranje Kristovih naukov, tisti nikdar izpuščeni klic: dajte, dajte (dolarje seveda!), ter plekseno hujškanje proti raznim svobodomiselnim listom in osebam v obči. To je torej tisti presežni "vir" — groš. In za ta kravni groš se gre, pade li v rimske bisagi ali ne! Mi mu (Podgoršku) sicer radi privočimo, naj si pomaže "revez", kjer more in kogar more... Kar se je Tonec naučil,

Natjalje povzdriguje dopisunček do neba nekega gostilničarja, koga primerja kot nekakoga užor mož z "socialistično sodrgo". Na tako impertinenco odlične barabe v neutemeljenim psovjanju najzadravejše stranke na svetu ne zgubljajo besed, ker se itak poznamo dovolj, rečem samo to, da imenovani gostilničar še ni in ne bo merodajna oseba pri nas; saj je hotel svoječasno po vsej sili uničiti društvo sv. Jožefa, ali pa se mu je ta nakana mar posrečila? Se malo ne! Podgoršek je in bo umiril, kjer je imel "saloon". Jaz sicer ne branim rojaka P., ker nisva si povsem dobra, ali z načelnega stališča je vsakega človeka dolžnost braniti pravico in povedati nekaternikom, kar jim gre in to že vsled tega, da ne bodo misili zatelebanci, da jim bodo, če uničijo socializem — na kar pa zdrav človek niti misli ne more — same pohane piške letete v usta. Edini, kateri bi imeli dobitek, ako bi se uničile unije, uničil bratski socializem, bi bili revni (?) kapitalisti in ubogi (!) farji; mi, bogati (!) delavci bi pa umirili gladu.

Uzor uredništvo "Šmirkibl" pristavlja mogočno k dopisu: "Unija W. F. M." je socialistična in torek ne zaslubi našega priporočila. ("Bes te plentaj tok te," Mr. Šusteršič!) kaj poreče neki k tej zaščitni pueblki laži-maziljencev joljetki von Polhaluna, saj, če se ne motimo, je tiskarna "Am. Sl." tudi v uniji... — opomb. ured.). Kaj je še storila za naše ljudi? — Maziljeni v nemaziljeni troti, kaj ste pa vi storili za Slovence, kaj demokratska in kaj republikanska stranka? Odgovor je kaj lahek in enoličen: dali-storili nič, vzeljuničili mnogo. In kar far priporoča vse, da je itak vse piskovo, le tisto je zdravo in čelo, katero napada. Farji o kaki koristi govoriti se pravi s človeštvo norce briti, in kolikor daje smo od take sodrge, toliko bolje je. Ne rečem, da se ne dobē tudi dobro duhovnik, a žal da so ti preveč redko sejani.

Toliko za danes in oglasite se še, oglašlj se budem i jaz, a tedaj z načinjemi podatki. Vrlemu listu "Gl. Sv." pa želim, v borbi za obstanek, veliko novih predplačnikov — delujmo ysi za našo "syobodo". Živila!

Slobodoljub J. D.

LA SALLE, III., 5. avgusta.

Iz tega prijaznega kraja doslej še nismo čuti kakšnih senzacijalnih dogodiljev, dasi se prav v tem času marsikaj ukrepa, kakor: nova slov. godba, zidanje nove cerkve in druge več ali manj važne stvari, spadajoče v področje narod. na pred.

Ravnov v tem zadnjem oziru moram konstatirati, da je baš v tem mestecu precej razumnih rojakov, ki se zavedajo svojih interesov v privatnem, kakor tudi v občnem smislu. Naravno, da so taki samozvestni rojaki večkrat le nekakšni "žrtve razmer", v katerih se nahajajo — in da so takoreč vrzeni z silo v narocje njun neljube usode, katera se jim je prilepila na pleča le vsed "grebov" družih, t. j. vsled nerazsodnih ljudi, ki prepričajo vso stvar glede napredka elementov, ki niso in ne bodo stati na strani delavstva, marveč narobe: v znamenju trikratnega daj, daj, daj, — ga bodo še dlje uničevali duševno in gmotno.

S te perspektive sodimo naš naš rod tukaj in v starci domovini. Prav tako ali vsaj podobno je sedaj tukaj v La Salle, za to se ni čuditi, če pride pod takim pritiskom prej ali slej do naravnega odpora.

Pred par leti je bilo tukaj družače: ni bilo toliko osebne zavisti, manj pa sovraštva, katero danes — žal — po "uzoru" tukajnjega "gspuda Podgorška" tako "modno" napreduje. Vir tega sovraštva in zavisti, katero vse je zavladalo pod novim "general-patrijarhom" te našeljine je prav enostaven in nima z veroizpovedanjem ali narod, značajem nobene politične zveze, marveč je utemeljen v tem: ali naj gospodari z denarjem, katerega se nabiraši sedaj (ozir, se ga je deloma že nabralo) za cerkvne reči okoli delavcev — delavec sam, v obliki tega delavskega odbora, ali naj se absolutno vsi podvržijo diktatorstvu Podgorška, da pride takolj vsestar z oskulbljenimi rojaki v red, v roke škofiji, oziroma rimski kuriji v obči. To je torej tisti presežni "vir" — groš. In za ta kravni groš se gre, pade li v rimske bisagi ali ne! Mi mu (Podgoršku) sicer radi privočimo, naj si pomaže "revez", kjer more in kogar more... Kar se je Tonec naučil,

to Tonec zna! O "kletnu" torej molčimo. Toda naš Tonec se je poleg ligurjanske morale naučil še nekaj drugačnega in to je — psovjanje s priznico. S tem dejstvom se Podgoršek gotovo ne bo pričupil občnom, v ostalem smo pa uverjeni, da ga menda ni človeka, ki bi se spriznjal s takim postopanjem v cerkvi. Če je pa Podgoršek tako nepraktičen duhovnik, da se ne zaveda kakšen posel mu je odmerjen in da napadne postene delavce s svojo neslastnostjo in surovimi izrazili, kakor: "šmrkovi" itd., nam nič mar, sebi naj si potem pripisje slabe funkcije na polju kat. cerkve. "Far vero gor, far vero dol", pravi ljudski pregor. Sicer pa more Podgoršek — rad ali nerad — priznati, da ni on tisti "Ego", kojemu naj bi se klanjal ves svet okoli Lasalle, temveč, da je le duhovnik, ki je bil poklican od občinstva, katero ga tuji plača, redi! In kot tak naj bi se torej zavedal svojih dolžnosti ali pa vsaj gojil hvaležnost do svojih faranov.

Nekoliko "manire" bi se tudi spodobilo duhovniku. Duhovnik, kot dušni pastir bi moral biti tudi užor "moža", ne pa uzor "cowboy-a". Zatrte v sebi prvo tiste slabe kali, potem pojde in — učite. Dobr katekizem bi vam ne skodil. Kristus je učil poninjost in je bil sam poniven — vi pa delate ravno vlastne robe; ali ne čutite, da pljujete v lastno skledo? Bežite no! Pamet, pamet, g. Podgoršek, notem šele bo vse prav. Tiste pa, katerim se ne pojavljuje, ostati do zadnjega v cerkvi iz gotovih vzrokov, je pa najbolje, da jih pustite na miru. Vsak ima svoje pravo! Tudi tisti v sivi oblači...

Konečno priporočam zavednim rojakom list "Glas Svobode", iz katerega se lahko marsikaj pametnega naučite.

Bratski pozdrav! —
(Opomb. ured.: Če se ne motimo, je lasalški Podgoršek identičen z nekdanjem župnikom v Frontenaku, Kans. Čim se nam potrdi to, spreporovorim vodeno o tej zadevi. Saska sila... !)

Listnica.—N. N., Pueblo, Colo. Obizavljemo, da Vašega dopisa ne moremo priobčiti. Direktnih napadov na unije pač ne moremo odobrevati, saj so bile vendar unije prve, ki so delovali na ozivljenje delavskih pravic. Če bi se ne bilo organiziralo delavstvo v Ameriki v razne unije, bi stali danes mi vsi, ki se borimo za svoj vsakdanji kruh, na kraju propada. Unije so nekaki predpogoji k socializmu, enakopravnosti vseh slovjev človeštva, kako torej naj ne odobrjujemo njih poslovanja. Ni se smemo misliti samo od danes do jutri: naše misli morajo predvsem segati v bodočnost, moramo stremiti po tem, da pomagamo vsaj svojim otrokom, če se uže sebi, do boljšega kruha. Počemo kar je zavednih naših rojakov, ki ne smeli biti tako ozkočni. Le potom popolnega prevrata današnjega sistema pride domoljbo bodočnosti, in nekdar ne, če bomo držali križem roke. Kaj naj bi se resno ustrelili morebitnega dvotedenskega stradanja v slučaju kacega strajka! No, to bi bila že skrajna strajpotnost, to timboli, ker indirektno itak že stradamo od kar smo prišli na svet pa do danes in bomo še, dokler ne upognemo vrat kapitalu in pripravimo našo "maziljene sleplice" do oznanje, vanja pravili Kristusovi nauki.

Mi stojim odločno na stališču, da bi bilo jako pametno in umestno, da bi se tudi slovenski delavci organizirali medsebojno in stopali s pososom v krajevne unije. Naj našo le strajk, vsed pardnevna strada, nas še ne bo vrag vzel, pač pa gotovo v par letih v podobi plosnega kapitalističnega trusta, če se mu ne bomo ob pravem času ostavili v bran. In ravn v Pueblo je sila potrebnega delavskoga organizacija, ker cena delu od leta do leta rapidno pada. Zatorej, živelte unije! Živilo enakopravnost! Živilo bratstvo! Na delo vse! Čim več nas je, tim prej pride domino do svojih ciljev...

Te dni je posetil našo tiskarno rojak, gosp. Jernej Prelbilich iz Kansas City, Mo. Imenovan je vrl rodoljub in odločen pristaš svobodomiselnikov, ter ud H. T. No. 19. Gosp. Prelbilich, eden najbolj znanih in najbolj iškanih krojaških mojstrov, ki ima uslužbenih do 40 krojačev, je prišel v Chicago po opravkih in se vrne danes ali jutri zopet nazaj v cvečki Kansas City.

Za ostalo sveto se žaka na zahtevanje tudi več let. Imam se družih hiš več na prodaj, cenejših in dražih, kakor si kdo poželi. Obrnite se na rojaka in notarja JOHN PETECH - A. 63 Throop St. Chicago, Ill.

</div

Žrtev razmer.

(Zapiski kranjskega kaplana).

VI.

Izpravil in odveza, ki sem jo dobil, sta me ponurili vsaj deloma: Provzočili sta pa v meni še nekaj družega: utrdili sta v meni skele, da se z vso vnemo in gorečnostjo posvetim svojemu poklicu. Svoje duhovniške funkcije sem opravljal točno in natančno, z največjo resnobo. Ne da bi se bil tega svest, postal sem silno fanaticen v verskih zadevah. V spovednici sem bil strog in oster spovednik, v svojih propovedih sem ubiral najrezejše strune. Bil sem prepričan, da s takim postopanjem varujem samoga sebe pred grehom in oprijel sem se mnenja, da se z verskim fanaticizmom tudi ljudstvo obvarjuje vsake pregrehe.

Danes uvidevam pač, kako blazno je bilo moje početje in kako smešno moj načelno stališče, ali tedaj tega nisem spoznal. V X-u z menoj niso bili več zadovoljni, a čim večji je bil odpor od strani prebivalstva, toliko večja je postajala moja netolerantnost. Ko sem nekoč vse tiste, ki so, nezadovolni z mojimi propovedmi, izostajali od službe božje, s prižnike imenoval brezverce in sovražnike Kristusove, je izsel v nekem listu dopis, ki je proti temu protestiral. V tem dopisu je bilo tudi rečeno, da so najbolj fanaticni in najbolj nestrpi ravno isti duhovniki, ki imajo kaj na vesti in ti hočejo s takim fanaticizmom zadušiti glas svoje vesti.

Cūtil sem se zadetega. Sreč mi je krvavelo jeze in žalosti in polstila se me je želja po maščevanju.

Stari dekan me je sicer svaril, naj se umirim in vsljeval mi je z veliko vнемo svojo filozofijo, ali njegovi nazori mi nikakor niso ugajali ter so nasprotovali cerkvenim naukom in naročilom. V tolažbo mi je bilo, da me je moj tovarš, kaplan Janez, krepko podpiral in me navduševal, naj vstrajam in naj se ne dam ugnati, če me se tako napadajo in preganajo po listih. Kaplan Janez se mi je s tem močno prikupil in začelo se je med nama intimnejše občevanje, vsled katerega sem se čedalje bolj prijaznil z njegovimi nazori in sem začel njegovo politično delovanje mileje soditi.

Gospo Helene nisem videl več tednov. Izvedel sem, da skoro nič ne hodi iz doma. To mi je dajalo večjo sigurnost pri vsem nastopaju in utrjalo v meni misel, da sem varen pred njo, da me pusti v miru.

Nekega dne pa je bila nakrat pri maši. Ko sem se obrnil k vernikom, da jih zakličem: "Dominus vobiscum", zagledel sem jo v prvi vrsti med ženskami. Prestrail sem se, resnično prestrail, kajti svest sem si bil, da je prišla k maši zaradi mene. Kaj hoče?

Moj strah pa se je premenil v grozo, ko sem pri delitvi sv. obhajila zapazil, da hoče tudi gospa Helena pristopiti k mizi Gospodovi. Vedel sem, da že dolgo ni bila pri izpovedi, vedel sem, kak greh ima na vesti, in ona — ta uzor katoliške zene — je imela predznost zahtevati, naj ji jaz podelim sv. hostijo!

Moj položaj je bil skrajno težaven. Stal sem pred alternativo, da postanem sokriv sakrilegija, ki ga je nameraval storiti gospa Helena, ali pa da jo javno osramotim vzprio vseh navzočnih vernikov s tem, da ji odrečem sv. obhajilo, kar bi seveda provzročilo velikanški skandal, zlasti ker sta bila gospa Helena in njen mož pri škofu posebno v čilish.

Nakrat me je prešinila realna misel. Razen gospo Helene so štiri žene čakale na sv. obhajilo. Počkal sem ministra in mu sepej naročilo, naj gospo Heleni in njeni sosedji pove, da zanje ni več hostij v ciboriju, in da naj počakajo na dekanovo mašo.

Tako sem se z malo lažjo rešil iz velike stiske. Sem li sploh lagal? Saj sem rekel, da zanje ni več hostij v ciboriju. Hostij je bilo sicer še dosti, a jaz nisem hotel obhajati gospo Helene in sem si pomogel iz stiske po navodilih sv. Ligonirja, ki natančno uči, kako človek lahko vedno zataji resnico, ne da bi se navorstvo zlagal.

Svoj namen sem dosegel, a vesel tega uspeha nisem bil. Sprevidel sem, da je gospo Heleni vsako sredstvo dobro, da doseže svoj namen, da se ta "uzor katoliške žene" ne strasi prav ničesar in da bom moral biti kar najbolj previden, da se je vbranim. Kaj storiti?

Po maši sem se odpravil k svojemu spovedniku, da ga vprašam za

RAZNO.

Leon XIII. kot lovec.

V mlajših letih je bil rajni papež tudi straten lovec, zlasti za časa, ko je še bil škof v Perugiji. Ko je nastala na Italijanskem revolucionu, je izdala avstrijska vlada splošno prepoved, nositi in imeti orožje. Takrat je zapovedal garniziji v Perugiji pred kratkim v Trstu umrli naddravnatelj Mahorič, kojemu je od vojaške oblasti bilo tudi ukazano, v njegovem področju zapleniti vse orožje. Tudi škof Pecciju, ki je bil dober prijatelj Mahoričev, so se skonfiskovalo vse puške in drugo orožje. Nekoliko dni pozneje je škof povabil Mahoriča na obed; med drugimi jedili je bil tudi pečen zajec. Mahorič se je čudil, od kolik je škof dobil zajec, ko je vendar lov na divjačino z orožjem bil prepovedan. Vprašal e torej škofa in mu izrazil svoje začudenje. Smehljajoč mu je odgovoril škof: "Saj poznate mojo slabost, čeprav ste mi izveli orožje, vendar ne morem opustiti lova, zato se poslužujem sedaj za lov divjačine — zank in pasti." Ko pa je Mahorič pečenega zajca razrezal, palo je več svinčenih krogel iz pečenke na krožnik. Škof Pecci je seveda bil v veliki zadregi, dočim se je stotnik prav iz srca smejal. Čez nekaj dni pa je dobil grof Pecci dovoljenje, da je smel nositi lovsko puško. Ko je takratni škof v Perugiji postal papež, je posjal g. Mahoriču v spomin na ta dogodek Telefon št. 674 West.

Samostanske tajnosti.

Neka mlada nuna vižitandin v Dreue-u na Francoskem je hotela pred kratkim preko samostanskega zidovja ubezati, toda bila je zasena in s silo odvedena nazaj. Ker je ta stvar prišla v javnost, polastila se je prebivalstva velika razburjenost, da je končno moral posredovati državni pravnik. Sodniška komisija, ki je preiskala samostan, da se prepriča, če so vesti o nečuvnem postopjanju nun, ki so krožile po mestu, resnične, je našla med pritičjem in prvim nadstropjem dve mali celici brez okenj, ki se služili kot zapor za nepokorne klošterske prebivalce. Nuna prednica to sicer z vso trlovratnostjo taj, toda stvari bo se že prisko do dna, ker se je uvedla stroga sodniška preiskava, ki bo posvetila tudi v najskrivnejše in najtemnejše samostanske kote.

Papežev vojno sodišče.

Papežev nobel-gardist grof Pietromarchi je zakril nečuvn zločin, da je povabil nekaj dan takoj "bole" aristokracije v kazino papeževe garde v Vatikan. Radi tega dejanja je prišel pred papežev vojno sodišče. Ravnakar je bila glavna razprava o tej stvari. General grof Pecci je predlagal: da se naj Pietromarchi spozna krivim gorri omenjenega zločina in za kazen za vedno odpusti iz papeževe garde. Ta predlog pa ni obvezjal, marveč se je razdobil, da se grof Pietromarchi v očigled dokazanega delikta izključi za dve leti in garde in da se mu za ta čas sistirajo tudi prejemki. To zadnje bo baje lahkoživega grofa zadelo najhuje. Izvenkatinski krogi pa namigavajo, da se v kazini nobelgarde gode stvari, ki se s to malenkostno zadevo ne dado, niti primerjati, katerih ne vidijo, ali pa kratko nečejo videti! Razmere so baje take, da bo vsekakor potreba v kratkem velike metle!

Zmota sv. Antonia.

Neki gospod je prišel k domačemu župniku, da ga vpraša za svet v jeko važni stvari. Imel je namreč krasno hčerko, ki je bila že dve leti omožena, ne da bi se ji v tem dolegem času štoklja le enkrat pokazala. Vsa ljubezen mladž žene je bila zasilen, mafli njen soprog se je hotel na vsak način ločiti od nje. Omenjeni gospod je pripovedal daje, da je izkal ž v lekarini, pri vrančaricah in na sto drugih krajih pomoči, a povsod brez vspeha. Mordi župnik je takoj poiskal sv. pismo, da nekaj časa prebiral in vzliliknil: "Ze nem!" Darujte sv. Antonu v tukajšnji kapelici venec in prosite ga, naj vam pomaga, on vas bo gotovo uslušal!" Takoj drugi dan je bil okrašen kip tega svetnika s krasnim vencem, kakovostenega sv. Antonu še nikdar ni imel. Dolgočasa potem je streljal župnik omenjenega gospoda in vprašal, ga je li vslil sv. Anton. "Vslil me je že," je odgovoril gospod v zadregi,

a razumel me ni prav; mesto starejše hčerke, za katero sem prosil, je moja mlajša neporočena hči v blagoslovljenem stanu."

SKORAJ GOTOV SE BODO

PREJ

ali slej odprle ljudem oči, da bodo spoznali, da se jih premogokrat grdo varja. Upajo dobiti vse dobro v svoje roke, pominijo pa ne, da niso vsi ljudje istih postenih misli, kakor so sami: posebno prebivalci na deželi so čestokrat varjanji izpostavljeni. — Ljudje na deželi, ako bolte na želodčnih boleznih, boste pazni in ne verujte zvitim priporočevateljem gotovih izdelovalcev "Grenkega vina". Samo z vstim in lažnjivimi priporočili izdelovalčev se mora nepravo grenko vino razpečati. Pametna oseba naj tegača hvalisanja ne posluša in naj sklene svoje pravo mnenje o takih izdelovalcih in njih izdelkih. — Ako je izdelovalec prepričan o svojem dobrem izdelku, njega lastnosti, zdravniški moči in pravi čistoti, potem so vsaka posebna priporočevanja od strani izdelovalca nepotrebna, kajti takovi izdelki se sami priporočajo. — Zapomni si to, da nečisto zdavilo se ni ozdravilo želodca. — Pravega in čistega "zdravilnega grenkega vina", postavno preiskanega in jančenega se veliko proda — brez posebnih priporočil — revnim in bogatim pri prvo opravčenem izdelovalcu in iznajdlitelju "grenkega vina" v Ameriki za "wholesale" ceno. J. A. Kolin, izdelovalec vina na debelo 1511—1515 W. 12th Str. Chicago, Ill. Telefon št. 674 West.

SOMIŠLJENIKI NAROČUJTE IN PIPOROČUJTE "GLA SVOBODE"

OPOZARJAMO p. n. občinstvo, da je prevzel zastopstvo "Gl. Sv." tudi gosp. Mike Strukelj Box 50 Conemangh, Pa.

Društvene vesti.

DRUŠTVO SV. PETRA IN PAVLA pozivlja vse svoje ude, da se zanesljivo udeleže zborovanja vsakega 13. v mesecu v dvorani na S. Santa Fe Ave. st. 1207 — PUEBLO, COLO.

BRATSKO DRUŠTVO: "SOKOL" spadajoči k J. S. K. J. ima svoje redne seje vsako drugo nedeljo v mesecu v društveni dvorani na 502 S. Santa Fe Ave. Društveni zdravnik je Dr. Chr. Argyr na 1210 Berwind Ave.

K mnogobrojnem pristopu čelo društva vabi vladivo

ODROR. PUEBLO, COLO.

SLOVENSKO PODPORNO BRATSKO DRUŠTVO "SOKOL" v CLEVELANDU, 0. ima redne seje vsako prvo nedeljo v mesecu v "UNION Dворан", na St. Clair St. Društveni zdravnik je dr. Kehres. Kdor hoče pristopiti k društvu naj se zgosti pri Jacob Hočevarju St. Clair St. 1593 ali pa pri Louis Recherju St. Clair St. 1223. Bratje agitirajo v prid društvu!

ODBOR.

KLUB SLOV. SOCIALISTOV v Chicagi ima svoje redne seje vsak tretji četrtek in vsako prvo nedeljo v mesecu v "UNION Dворан", na St. Clair St. Društveni zdravnik je dr. Kehres. Kdor hoče pristopiti k društvu naj se zgosti pri Jacob Hočevarju St. Clair St. 1593 ali pa pri Louis Recherju St. Clair St. 1223. Bratje agitirajo v prid društvu!

ZDRAVNIK, PUEBLO, COLO.

KLUB SLOV. SOCIALISTOV v Chicagi ima svoje redne seje vsak tretji četrtek in vsako prvo nedeljo v mesecu v "UNION Dворан", na St. Clair St. Društveni zdravnik je dr. Kehres. Kdor hoče pristopiti k društvu naj se zgosti pri Jacob Hočevarju St. Clair St. 1593 ali pa pri Louis Recherju St. Clair St. 1223. Bratje agitirajo v prid društvu!

ZDRAVNIK, PUEBLO, COLO.

KLUB SLOV. SOCIALISTOV

v Chicagi ima svoje redne seje vsak tretji četrtek in vsako prvo nedeljo v mesecu v "UNION Dворан", na St. Clair St. Društveni zdravnik je dr. Kehres. Kdor hoče pristopiti k društvu naj se zgosti pri Jacob Hočevarju St. Clair St. 1593 ali pa pri Louis Recherju St. Clair St. 1223. Bratje agitirajo v prid društvu!

ZDRAVNIK, PUEBLO, COLO.

KLUB SLOV. SOCIALISTOV

v Chicagi ima svoje redne seje vsak tretji četrtek in vsako prvo nedeljo v mesecu v "UNION Dворан", na St. Clair St. Društveni zdravnik je dr. Kehres. Kdor hoče pristopiti k društvu naj se zgosti pri Jacob Hočevarju St. Clair St. 1593 ali pa pri Louis Recherju St. Clair St. 1223. Bratje agitirajo v prid društvu!

ZDRAVNIK, PUEBLO, COLO.

ROJAKOM

Potupočim in tukaj bivajočim, priporočam svoj novi, lepo urejeni

"SALOON"

Kjer točim vedno sveže pivo, razna fina vina in likerje. Postrežba točna, samo z unijskimi smodkami. Biljar v hiši. Potnik dobe eden prenočišča.

Za obilen poset se c. rojakom priporoča

LEONARD PUH lastnik

9950 Avenue N S. CHICAGO, ILL.

P. n. občinstvo opozarjam na današnji inserat Glas Svobode

SLOVENSKO-HRV. GOSTILNA

427 W. 18th St. Chicago, Ill.

Toči se vedno sveže "Schoenhoffen" pivo. Biljar in keglijše na razpolago. V obilen poset se priporoča.

J. KRULEC IN J. HEVAT.

J. DWEYER

679 BLUE ISLAND AVE. CHICAGO, ILL.

priporoča SLOVENCEM svoj

"SALOON". Fina vina, smodke

in rakije po znerni ceni. Postrežba

na točna.

ba točna.

Na točna.</p

DR. G. IVAN POHEK

sedaj nastanjeni zdravnik na: S. W. Cor. 10th & Walnut St. in N. W. Cor. Park & Central St., Kansas City, Mo., bivši predsednik večjega nemškega vsečilišča ter predsednik državnega zdravniškega društva in jeden najpriljubljenejših zdravnikov zaradi svojih sposobnosti se pripoveduje slovenskemu občinstvu.

Glasoviti in proslavljeni zdravnik. — Ki se je izučil in prejel diplomo na slovenih zdravniških vsečiliščih v Evropi in v Ameriki z največjo polvalo, je bil rojen v Samoboru na Hrvatskem, ima 25 letno zdravniško skrušnjo. Zdrav najteže in najopasnejše človeške bolezni. Prisel je mlad v to deželo, z žalji in bogatim znanjem in skrušnjami je postal predsednik dveh največjih medicinskih zavodov in dobil je glas svetovnega zdravnika. Zaradi tega naj se vsakdo ki boleha, obrne na:

DR. G. IVANA POHEKA.

S trajnim vspohom ozdravi: bolezni na prsih, v grlu, plučih, glavni in nasni katar, krvne in kožne bolezni, revmatizem, slabo prebavljenje, bolezni v mehurju, živine bolzni, kronično onemogočnost, tajne bolezni, vsakostne rane, izraščenje itd. — **Opozka:** ako se je kdo zdravil brez vespe in videl, da mu nihče več nemore pomagati, naj obiše ali se pismeno v materinem jeziku obrne na svojega rojaka Dra. IVANA POHEKA. On je na STOTINE in STOTINE nevarno bolnih oseb ozdravil, posebno pa mu je ljubo pomagati svojemu rojaku in braui po rodni in krvi.

Dr. G. Ivan Pohek se je pokazal izredno nadarjenega pri zdravljenju.

—VSI ONI:

kateri nemorejo osebno priti k njemu, naj opisujejo natanko svojo bolezni, kako je stara bolezen, in on odpošlje takoj zdravilo in navod, kako se ima zdraviti. V slučaju, da vidi, da je bolezen nezdravljiva, on-to povrte dočini osebi, ker neće da bi trošil svoj krvavo zasluzeni denar.

Kaj govorijo od Dra. Poheka nižje podpisani:

Svedocim, da sem osebno znan z dr. G. I. Pohekem in vem, da je zdravnik prvega razreda in gentleman. Moram ga vsakemu toplo pripovedeti. THOS. P. WHITE, sodnik sodišča v Kansas City, Kans.

S tem potrjujem, da je gosp. dr. Pohek finančno odgovoren za vse, kar spada v njegov zdravniški poklic; je visoko cenjen za svoje poštenje in priznan za najboljšega zdravnika v Kansas City.

MARTIN STEWART, občinski blagajnik v Kansas City, Mo. Spoštovani zdravnik: — Naznjam vam, da sem vse zdravila porabil, in sem popolnoma ozdravljen. Zelo se vam zahvaljujem, ker sem bolhal 23 let, na želoden in črevih in sem misil, da ni več pomoči, za mojo bolezni.

Vaš udani JOS. ZGANIC, Hastings, Pa.

Spoštovani Dr. Pohek: Lepo vam hvala za ozdravljenje mojega revmatizma, vsled katerega sem trpel celih 20 let. J. KELLER Helena, Mont.

NASVETE DAJE ZASTONJ.

Ne pozabite priložiti znamko za 2c. za odgovor. — Vsa pisma naslovite na:

Dr. G. Ivan Pohek,

Post Office Boxes 553 & 563. Kansas City, Mo. U.S.A.

Sedaj je najboljši čas za

FOTOGRAFIRANJE.

Izdajujemo slike po najnižji ceni; a malih slik napravimo velika. Obiskujte redno

Maly's Studio

570 W. 18th St.

CHICAGO, ILLINOIS.

Cenjenemu občinstvu!

Ravno sedaj se vsakemu nudi prilika, ogledati si umetniško dovršene, doprsne sohe sv. očeta Leon XIII. Sohe bodo vsakemu katoličanu krasile dom in ga spominjale na umrlega. Dobiti jih je razne velikosti, izdelane iz trdega gipsa. Kiparstvo se nahaja na

392 W. 18. ulici. Telefon Loomis 841.

Stavljenje altarjev in cerkevih kipov, z najlepšimi okraski od \$ 150 naprej, za dobro delo in točno postrežbo se jameci.

K. B. F. International Art Co.

(Mednarodna kiparska družba)

Velika razprodaja obuval.

Vse moje zaostalo letno obuvalo, obstoječe iz: moških nizkih in viških čevljev, ženskih nizkih čevljev, "patent leather" čevljev, otroških črnih, rudečih, modrih čevljškov, se bo prodajalo ta mesec po jako nizki ceni. Cene sem znižal le, ker rabim prostor za nove jesenske in zimske čevje. Lepa novci do novih čevljev, prilika priti z malimi se nudi vsakemu, le pride in vprašajte po Oxford" \$1.75; za dečka za ženske od 98c. do 2. do 8 do 20. Otveljki st. 2 do 8 po 29. Bodite prepričani, da je to edina prodajalnica, kjer si lahko prihranite lepe nove na obuvalu. Vsak dobri krasno darilo, kdor kupi pri meni tekoči mesec.

M. KARA, 760 Halsted Ave. med 19. ulico in 19. Place

OBVESTILO!

Podpisani si usojam naznjaniti p. u. občinstvu, da sem prevzel "Sailor" rojaka Jak. Martineca v Summit, Ill. Moje načelo je in bode vselej sprjemati rojake najljudnije, vselej cesar upam, da se bode tudi meni izkazovala tista naklonjenost, kakor mojemu predniku. Posetnike prijatelje in c. rojake v obče zagotavljam, da bodo vsak čas postreženi točno z izvrstnimi smodkami, svežo pivo, raznovrstni likeri, "Portvini". Trinerjevinim itd. Za zavaro novodobno leglijšče. Rojaki znanci, prijatelji obiskujte me v prestihi urah, vživali boste vsaj čist zrak.

Na zdari o-o FRANK KOENIG, o-o Summit, Ill.

Ciganka.

Spisal A. R.

Prijateljica iz mladostnih let, gospod Eugenio, odvrnil "Zdravstvo Ana, da se zopet vidita! In zvezec, smem li priti k vam, če boš doma?"

"Pridi!" deje stisnivši mi roko, pobere grablje in odide, obrniva se po cesti.

"Kaj vas je tolikanj razradost?" vprašam Eugenija, ki je za njo gledal.

Pokaže mi svoj okrašen klobuk, in pripoveduje, da je srečen, da mu je Eva dovolila prvi poljub. — Stara pesem!

"Konečno postanem še pesnik! Nebesko! Opeval budem ta prvi poljub v stancah in skujem vam sončov na njene oči! . . . Kdo je to dekle?"

"Povedal sem vam uže, da znamka izza mladih let. Lepo dekle. Tam na onem grči domuje njena mati."

"In vi jo ljubite, to deklico?" vpraša Tržačan.

"Kaj se vam zdi! Rekel sem vam večeraj, da ne znam ljubiti."

Zasmeja se glasno. "Varuj se!"

Vrnila sva se počasi v vas, govorča o ženskah. — Slednjič umolkušči je in s palico malhal po zraku.

"In vi je ne ljubite?" vprašal me je še jedenkrat pri slovesu.

"Ne, odvrmil sem. Pogledal me je, namrdnil se, in molčeč odšel.

IV.

"Kam greš tako pozno?" vpraša me mati po večerji, ko stojim na pragu. Neljubo mi je bilo to vprašanje, zato sem molčal. Stopila je k meni in mi položila roko na ramo. "Videli so te danes", dejala je tiho, da ni slišal oče, sedec za ognjiščem, "ko si govoril z ono ciganko. Varuj se, da tudi tebi ne zmesa glave s svojimi umetnjami . . . ogibaj se!"

"Kaj imate proti njej, zakaj jo tako sovražite?" viknil sem. "Gовори tiho, da ne sliši oče," reče mati prestrašena. "Nič mi ni naredila, ali jabolko ne pada daleč od jablane. Ničvredna je bila mati, in hči se bode vrgla po njej. — Kdo je njenega očeta poznal? — Kolikim je zmesalo dešče pamet, da noré za njo, zato se je ogibal."

"Pojdite mati, saj nisem dete. Zakaj bi ne smel govoriti z njo?"

Nobenega glasu ni bilo čuti iz koče. Skozi majhna okna videl sem v izbo, kjer je brlela svetilka. Pri zidani peči klečala je storka in molila na čisto, zdelo se mi je, da joče vmes. — Zavil sem proti gozdu, srce vtrpalo mi je močnejše, kot sincer . . . morebiti je čut, ki se mi poraja v prsih — ljubezen? Naslovnina na staro brezo čakala je deklica, ne čuteč mojih stopinj. Ko sem jo prijet za roko, pogledala me je plašno, umaknivši se mi.

"Bojisi se me, Anka?"

"Beži no!"

Zakaj si se toliko ustrašila, ko si me zagledala?

"Kaj to tebe skrih! — Menila sem, da te ne bo; — da si le prisel!

Govorila bi o nekdanjih dnevih . . . sama ne vem, o čem."

Prestopila je par korakov in sedla na posekan hlod. Obstal sem pred njo. Veter šumel je med drevojem, igral se z njenimi lasmi, moje lice pa je bilo tako vroče!

"Povej, kaj govorji vas o meni?" vpraša me čez nekaj časa.

"Govoriva kaj drugača. Malo časa bivam na domu in neznana mi je kmetov govorica."

"Zakaj se izgovarjaš? Dasi le malo časa tu bivaš, vender si čul tuge sodbo nijihovo o meni, kajti sam si izdal. Moje oko je ostro, tudi mrak prodira. — Kaj govoré o meni?"

"Daj mi, da molčim, zakaj bojim se, žaliti te."

"In ti jim verjameš? Kaj morem jaz za to, da vasujejo mladenčki le pod mojim oknom in mi mottijo spanje? Zakaj ne ostajajo v vasi? Ubogu dekla sem, ki mora z delom rediti svojo mater, one tam dolgi pa se oblačijo v svilo, in vender vence rože na njih oknih, nikogar ni, da bi zanje pobaral. In zato srde se name ter me nazivajo čarownico, ciganko!"

Stisnila je roko v pest in grozila proti vasi, kjer so se videla razsvjetljena okna, potem pa je tiso zaplakala. Počasi prilzel je mesec izgora. Kako blejla videla se mi je v njegovi svetlobi! Naguila se je nekoliko naprej in natajjevala:

Dalje prih.

ALBERT LURIE CO.

567-569-571, Blue Island Ave.

POHISTVO peči, postelje in podlage raznih vrst. Preproge, obleke in klobuki

razne vrste posod, platna in svile, kramarije in druge izborne robe itd. itd.

Obleke za dečke.

Mi te zamorem začočiti od najniže do najvišje sobe in obleči od nog do glave. Cene najniže, kakor nikjer.

Velika izbera modernega blaga za poroke itd. itd.

OPOMBA: Kadar prideš v našo prodajalnico, vprašaj po št. 23

Zlatko Kerhin.

Besede so po ceni.

Ne vprašamo vas, da li verujete našim besedam; vse kar priporočamo je, da poskusite in sami spoznate, da je

Trinerjevo grenko zdravilno vino

(Triner's American Elixir of Bitter Wine)

čisto nepokvarjeno in velike zdravniške vrednosti, edino gredko zdravilno vino, ki nima nič kemikalij, edino vino kot ga je narava naredila, združeno z suhih zelišč in korenin posebno za to importiranih.

Vino je najbolj zdrava pijača. Zelišča so najboljše zdravniške sestavine.

To vino napravi kri bogato, rudečo in gorko, dopelje popolno čisto do najmanjih delov teles, jih zlag, redi, dela zdrave, in človek postane močan na telesu in duhu.

Pijte sa Trinerjevo grenko vino in nebojte se potem bolezni ker napravilo vas bo močne, vaše žene in hčere lepe, vaše otroke okrogle in zdrave.

JOSIP TRINER,

799 South Ashland Ave. Pilsen Station CHICAGO, ILL.

Ne dovoli nobenemu businessmu, da bi ti usililkako nevredno ponarejeno vino; ako ti da kaj drugega kot, izvirno Trinerjevo vino dela to iz dobičkarje ker pri ponarejenu naredi več denarja. Trinerjevo vino mu da malo dobička, a mu naredi dobre prijatelje.